

Indenrigsminister og Landstinget havde drevet Visnepolitik. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at vel stillede Ministeren sig noget kolig til Forhandlingerne; men han forhandlede dog om Forslaget. Og naar Ministeren den Gang stillede sig jaaledes, kan jeg vel ikke bestemt sige Grunden; men jeg tænker, at Grunden var den, at som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtres vil erindre, anførte han den Gang Folketingets Flertal (Berg: Det er en Indbildning). Ja, jeg tillader mig dog at sige det; det er notorisk, det er noget, som var anerkendt af alle. ogsaa her, at det ærede Medlem den Gang førte an; tager jeg fejl, gør det mig ondt. Jeg tror, det ærede Medlem den Gang havde denne Førerstilling og førte an til Visneri, og saa kommer Ministeren og siger — jeg tænker mig, at hans Betragtning var den — Folketinget vil ikke forhandle mine Forslag, Folketinget tager selv Initiativet til nogle Forslag og vil føre an paa den Maade, at det siger, hvor Sæbet skal staa; det vil nok forhandle, men ikke forhandle Regeringens Forslag, saa stiller jeg mig kolig til det private Initiativ. Ministeren har vel tænkt paa den Maade, og det er da en Visnepolitik, der ikke nær i den Grad er Visnepolitik som det ærede Medlems; Forslaget gik videre, og saa siger det ærede Medlem, at Landstinget drev Visnepolitik; men det er ganske urigtigt. Nej, Landstinget kaldte netop paa Ordning af Kommuneskatterne, men maasse i en anden Retning. Landstinget mente, at Regeringen maatte nødvendigvis være med og tage Initiativet, og saa vedtog det en Dagsorden, hvori det opfordrer Regeringen til at optage Forslaget, naar det var modent dertil. Det er ikke fremkommet senere, og det er ikke saa forunderligt. Jeg har i nogle Aar haft Ansvaret for, at det ikke kommer frem; det viser sig jo, naar man kommer til Forhandling, hvor vidt forskellige Anstuelserne ere, og Forventningerne om Resultatet af Løsningen af Spørgsmaalet ere store og spændte, saa at de efter min Mening ikke kunne fyldestgøres. Derfor er det godt, at man forhandler om Sagen, kan man komme igennem dermed, skal det glæde mig, men ganske sikkert, jeg gentager det, jeg har større Tro paa, at man kommer igennem med en delvis Løsning end med en saa omfattende Løsning, som

det ærede Medlem sværmer for og tager Ordet for som det ene rigtige, som et Folketingsstandpunkt, som alle skulle høje sig for. Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem faar Ret deri. Landstinget vedtog en Dagsorden, hvori det blandt andet og med Tøje krævede Oplysninger om den kommunale Bæftatning Landet over. Det skete, Regeringen indhentede disse Oplysninger, og de laa hen et Par Aar, fordi man ikke kunde faa dem bearbejdede. Folketinget holdt da paa, at Indenrigsministeriet med egne Kræfter skulde bearbejde Oplysningerne, hvilket vilde kræve langt mere Arbejde, end man overhovedet kan præstere. Senere blev der givet Bevilling paa 2000 Kr. til Bearbejdelse af Materialet. Det er bearbejdet, jeg holder det her i min Haand; naar det ikke er fremkommet tidligere, er det, fordi det gerne viser sig, at naar man omdelede Trykager paa en Tid, hvor der ikke er umiddelbar Brug for dem, forvinde de i Dyngerne, saa er det bedre at gemme dem, til der virkelig er Brug for dem. Det skal blive fremsendt, saa snart et Udvalg bliver nedsat. Det Forslag, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtres er Ordfører for, er saa vel bekendt, at der ikke kan være Grund til at gaa ret meget ind paa Enkelthederne deraf. Naar det ærede Medlem taler saa højt om Formuebæftatningen, tror jeg, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtres har Ret i, at den Formuebæftatning, man kommer til gennem Formue- og Beslighedsstaten, er betydeligere i By og paa Land, end den, man vil komme til efter dette Forslag. Jeg har i sin Tid som Medlem af dette Ting ikke udtalt mig mod, at der blev et Formuemoment i Bæftatningen; men det burde ske paa anden Maade, det kunde der jo forhandles om; det er ikke noget afgørende Moment, om man vælger det ene eller det andet. Det ærede Medlem er saa bange for, at disse oplyste Folk, disse politiske Kammerjunkere ville modsætte sig en Formuestat; men de ville staa sig ved at faa sikret Formuestaten i Stedet for en Bæftatning efter bedste Bestub. Derfor behøver det ærede Medlem ikke at være bange for, at de i og for sig ville modsætte sig paa dette Punkt. Jeg tror ikke, at det staar heldigt her; men det er et Punkt, man kan forhandle om. Man bæftatter Formuen efter det Forslag,